

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง
รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Development of An Instructional Activity Using Project Based
Learning Based on The Mini Company Model on The Subject
of Career Project for Mathayom Suksa 5

ผู้วิจัย นายปัญญา ศรีผายวงษ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์

Researcher : Mr. Panya Sripaywong; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai

(2) Asst. Prof. Dr. Bhumbhong Jomhonghibhat

บทคัดย่อ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองรายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความมุ่งหมายดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง 3) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มเกล้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนรายวิชาโครงการอาชีพที่มีเพียงกลุ่มเดียว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัดความสามารถในการจัดการ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถด้านการจัดการของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

Development of an Instructional Activity Using Project Based Learning Based on The Mini Company Model on The Subject of Career project for Mathayom Suksa 5 aims: 1) to develop learning activities on the mini company model on the subject of career project for Mathayom Suksa 5 the efficiency criteria of 80/80 2) to compare the students' achievement gained before and after they had learn through the An Instructional Activity Using Project Based Learning Base on The Mini Company Model on The Subject of Career Project 3) to study the management of student with learning activities on the mini company model on the subject of career project and 4) to examine the students' satisfaction on the learning activities on the mini company model on the subject of career project learning The samples consisted of 30 students in Mathayom Suksa 5 of Romkloa School Under the Office of Secondary Educational Service Area 23 were selected by purposive sampling is a student group Project selected professional courses with only one group. The instrument used included 1) The learning plans constructed by Project learning on the subject of career project for Mathayom Suksa 5 2) An achievement Test 3) An ability to manage test 4) The questionnaire to measure the students' satisfaction. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples).

The study revealed the results :

1. The learning Plans constructed by using Project Based Learning Based on The Mini Company Model on The Subject of Career Project contained the efficiency of 81.11/84.50 which was higher than the set criteria.

2. After the students had learn through the instructional activities created by using Project Based Learning Based on The Mini Company Model on The Subject of Career Project their achievement was statistically higher than that of before at .01 level of significance.

3. The students who had learn through the Development of an Instructional Activity Using Project Based Learning Based on The Mini Company Model on The Subject of Career project had their ability to manage at the high level.

4. The students who had learn through the Development of an Instructional Activity Using Project Based Learning Based on The Mini Company Model on The Subject of Career project had their satisfaction of these instructional activities included in the plans at the high level.

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปี 2550 ได้กล่าวถึงการศึกษไว้ในมาตรา 80 (3) ว่าพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและ

สังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้า ทันทับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ เป็นประมุข (สถาบันพระปกเกล้า, 2551, หน้า 23) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545 ในมาตรา 22 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพมีกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกปฏิบัติจริง ฝึกทักษะการคิด การจัดการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมไว้ในทุกกลุ่มสาระวิชา ผู้สอนเป็นผู้จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 29)

นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545 ในมาตรา 24 ยังกำหนดว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 3) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าในทศวรรษที่ผ่านมา อีกทั้ง กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ทำให้โลก “ไร้พรมแดน” ได้ผลักดันให้ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเมือง การปกครอง เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศอย่างมั่นคง และมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกบนพื้นฐานความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องพัฒนา “คน” และ “คุณภาพของคน” ดังจะเห็นได้จากหลายๆ ประเทศที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าไปด้วยดี เพราะประชากรมีคุณภาพ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 จึงเน้นคนเป็นจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนา ทั้งนี้โดยคาดหวังว่าเมื่อคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจจะเป็นพื้นฐานในการสร้างพลังของครอบครัว ชุมชนและสังคมที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศไทย (สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545, หน้า 40-42)

การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด สร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิตสามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 4) อีกทั้งคุณภาพการศึกษาของไทยมีผลสัมฤทธิ์ของเด็กระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ มาตรฐานของไทยต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชียด้วยกัน จากผลการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการหลายปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนไทยยังได้คะแนนต่ำกว่าจีน เวียดนาม เกาหลีใต้ ฮ่องกงและสิงคโปร์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 7) และกระบวนการเรียนรู้วิชาต่างๆ ในระบบโรงเรียนยังขาดการบูรณาการระหว่างวิชาสามัญ ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และค่านิยมที่ดีงามเข้าด้วยกัน การเรียนรู้จึงอยู่ในลักษณะ

ชอยเป็นแห่ง แบ่งเป็นตอน ตัดตอนจากวิถีชีวิตที่แท้จริง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดปัญญาที่จะสามารถพัฒนาและแก้ปัญหาชีวิตได้อย่างรู้เท่าทัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 26) ดังนั้นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้จึงเป็นหัวใจของการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของไทยที่ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงการเรียนแบบท่องจำ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ และเรียนรู้เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้านอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการมีศักยภาพของคนไทย

ความสามารถในการจัดการ เป็นทักษะสำคัญด้านหนึ่งที่จะทำให้คนไทยสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานและการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 2) ฉะนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงได้กำหนดในจุดหมายข้อ 3 ให้มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญ ก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานให้เหมาะกับสถานการณ์ ส่วนในกิจกรรมนักเรียนยังเน้นการส่งเสริมความสามารถทางการจัดการของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงานโดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 4-6) ดังนั้นผู้สอนจึงต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เกิดความสามารถด้านการจัดการ โดยเลือกวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดความสามารถด้านนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดเป็น รู้จักวิธีวางแผนและหากระบวนการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนเป็นผู้วางแผนดำเนินงานและแก้ไขตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based Learning) ในรูปแบบบริษัทจำลอง เป็นวิธีสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนเกิดการคิด ค้นคว้า วิเคราะห์วางแผน ลงมือปฏิบัติ ทำงานเป็นกลุ่ม ภายใต้การจัดการของกลุ่มเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย

เดียวกันโดยการนำการดำเนินธุรกิจจำลองมาฝึกปฏิบัติ อย่างเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่างๆ เข้ามาในขั้นตอนการเรียนการสอนและในกิจกรรมการเรียนการสอนผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความคิด การปฏิบัติและคุณธรรม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นนักเรียนรวมกลุ่มกันตามความสนใจ ขั้นการจัดทะเบียนตั้งบริษัท ขั้นจัดทำแผนธุรกิจ ขั้นดำเนินธุรกิจ ขั้นสรุปรายงานกิจการ ผู้สอนเป็นผู้เสนอแนะ กระตุ้นและชี้แนวทาง สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้เกิดความฮึกเหิมที่จะดำเนินธุรกิจจริงที่พอเหมาะโดยในระหว่างเรียนผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจริงตามบริบทที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ สามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่สร้างขึ้นไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้การเรียนรู้อ มีความหมายและคงทนยิ่งขึ้นเพราะชิ้นงานสอดคล้องกับชีวิตจริง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวและจากการศึกษาการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง แล้วผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนรู้อ มีความหมายและสามารถนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการเรียนรู้แบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง (Minicompany) ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถทางการจัดการและความพึงพอใจต่อการเรียนหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

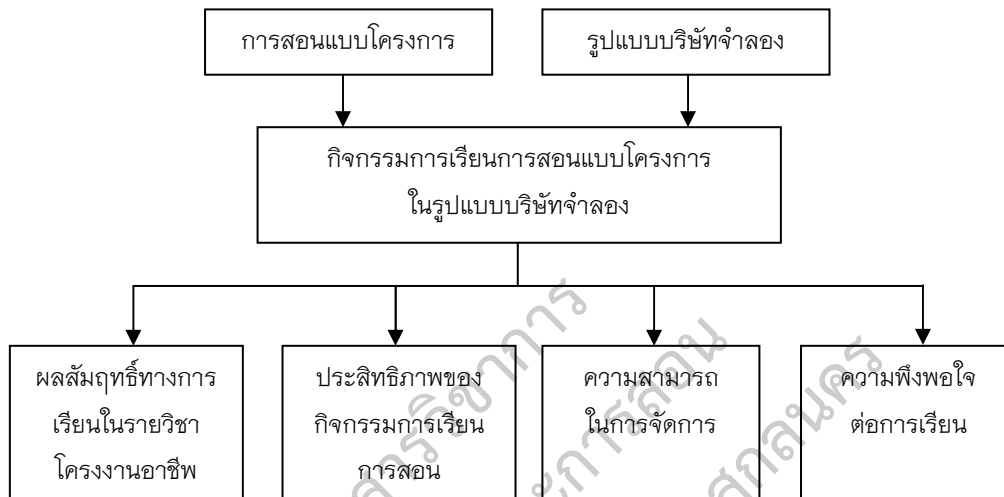
1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง

3. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการอาชีพ ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการจัดการสภาพประกอบ

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนร่มเกล้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เลือกเรียนในรายวิชาโครงการอาชีพ จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการดำเนินกิจการบริษัทจำลอง (Minicompany) เรื่องการดำเนินกิจการบริษัทจำลอง จำนวน 6 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

2.3 แบบวัดความสามารถในการจัดการ ประกอบด้วย

2.3.1 เครื่องมือชนิดเขียนตอบ ซึ่งเป็นการกำหนดสถานการณ์ ข้อมูล เงื่อนไข แล้วให้นักเรียนพิจารณาเลือกตอบตัวเลือกที่นักเรียนเห็นว่าเป็นแนวทางในการจัดการการแก้ปัญหา การปรับปรุง ใ้สำเร็จ

2.3.2 เครื่องมือวัดชนิดการปฏิบัติจริง

- 1) วัดความสามารถประเมินสถานการณ์ในการทำงาน
- 2) วัดความสามารถในการวางแผนในการทำงาน
- 3) วัดความสามารถในการปฏิบัติงาน
- 4) วัดความสามารถในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงาน

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง (Minicompany) การดำเนินการทดลองดำเนินการดังนี้

1. กำหนดแบบแผนการทดลอง การทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

2. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ ดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 แบบวัดความสามารถในการจัดการ

2.3 แบบวัดความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้โครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง เรื่อง การดำเนินการบริษัทจำลอง

3. การดำเนินการทดลองผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ ก่อนทดลองผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน

3.1 ดำเนินการสอนตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.2 สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

3.3 ผลการปฏิบัติงานของแต่ละกลุ่ม

3.4 ทดสอบหลังเรียนแต่ละกิจกรรม

3.5 การทดสอบหลังเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นด้วยแบบทดสอบหลังเรียน แบบสังเกตความสามารถในการจัดการ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง เรื่อง การดำเนินการบริษัทจำลองโดยได้วิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ สถิติก่อนเรียนและหลังเรียนกิจกรรมการเรียนการสอน แบบโครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง

เรื่อง การดำเนินการกิจการบริษัทจำลอง โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

3. เปรียบเทียบความสามารถในการจัดการหลังเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง เรื่อง การดำเนินการกิจการบริษัทจำลอง

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจหลังเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง เรื่อง การดำเนินการกิจการบริษัทจำลองกับเกณฑ์ที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 คะแนนเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติให้หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity)

2.2 วิเคราะห์หาค่าระดับความยาก (P)

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.5 สถิติที่ใช้หาอำนาจจำแนกของข้อคำถามหรือข้อปฏิบัติความสามารถในการจัดการเป็นรายข้อ

2.6 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดความสามารถในการจัดการ

2.7 สถิติที่ใช้หาค่าความสอดคล้องของผู้ประเมินของแบบวัดความสามารถในการจัดการจากสูตร RAI (Rater Agreement Index)

3. สถิติใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

3.1 หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานอาชีพในรูปแบบบริษัทจำลอง

3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถด้านการจัดการของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองความต้องการและวิธีการเรียนของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและมีบทบาทในกิจกรรมอย่างมาก ให้นักเรียนรู้จักการคิด วิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติ รู้จักการปรับปรุง คัดแปลงพัฒนา งานและการสรุปผลการทำงาน การเรียนมีความท้าทาย จากกิจกรรมบริษัทจำลองที่สอดคล้องกับวัยและความสนใจ มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อยๆ มีการเลือกวิธีการสอนหลากหลายรูปแบบที่เหมาะสมกับหัวข้อที่เรียน โดยคำนึงถึงมาตรฐาน สาระสำคัญ ตัวชี้วัด และ

จุดประสงค์ของเนื้อหา กิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ ขนาทิป พรกุล (2545, หน้า 272) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบของแผนการสอนที่สำคัญ ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล แผนการเรียนการสอนที่ดีควรเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งมีความหลากหลาย มีความยืดหยุ่นสามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เหมาะกับสถานที่หรือชั้นเรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ฝึกฝนการใช้ทักษะ และเทคนิคการสอนใหม่ๆ ประเมินการสอนของตนเองและปรับปรุงแก้ไขแผนการเรียนการสอนเป็นระยะ เช่นเดียวกับที่ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2551, หน้า 4) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระต่างๆ นั้นต้องมีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนรู้ควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ถ้าผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายวิธีผสมผสานกันย่อมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัดได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ อนุรักษ์ชาติไชยแดง (2547, หน้า 98) ที่ศึกษาพบว่าวิธีการสอนแบบโครงการเป็นวิธีสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบระเบียบ มีการวางแผนเป็นขั้นตอนมีลำดับก่อนหลัง และผู้เรียนดำเนินการไปตามโครงการที่วางไว้โดยนำเทคนิคคิดซี ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน (Planning) ขั้นตอนดำเนินการตามแผน (Doing) ขั้นตอนตรวจสอบผลการดำเนินการ (Checking) และขั้นตอนปรับปรุงแก้ไขและนำไปปฏิบัติจริง (Acting) มาเพิ่มพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงงานให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างอิสระและจัดความคิดอย่างเป็นระบบทำให้ผู้เรียนคิดและวางแผนในการจัดการของตนเองและของกลุ่ม ค้นพบคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเองรวมทั้งการทำงานเป็นทีมการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนมีบทบาทร่วมกันในการหาความรู้ ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาที่ตนเองสนใจตั้งแต่เริ่มและสิ้นสุด

กิจกรรม/โครงการผู้เรียนจะรู้ความสำเร็จของงานที่ทำและมีโอกาสฝึกฝนประเมินปรับปรุงตนเอง ผู้สอนมีบทบาทในการแนะนำชี้แนวทางให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 37 อ้างอิงมาจากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2539) ที่เสนอแนะว่าวิธีสอนแบบโครงการ เป็นการสอนที่ช่วยฝึกทักษะการจัดการ เพราะนักเรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ และร่วมกันปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบระเบียบ มีการวางแผนเป็นขั้นเป็นตอนมีลำดับก่อนหลังและผู้เรียนดำเนินการไปตามโครงการที่วางไว้โดยนำเอากระบวนการทำงานซึ่งประกอบด้วยขั้นวางแผน ขั้นดำเนินงานตามแผน ขั้นตรวจสอบ และขั้นปรับปรุงแก้ไขนำไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จมาเพิ่มพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานหรือปรับปรุงงานให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาและบริบทต่างๆ ได้ จัดความคิดให้เป็นระบบทำให้ผู้เรียนได้คิดและวางแผนในการทำงานของตนเองและของกลุ่ม ค้นพบคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนมีบทบาทร่วมกันในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์จริงตั้งแต่เริ่มและสิ้นสุดโครงการของการดำเนินกิจการบริษัทจำลอง ผู้เรียนจะรู้ความสำเร็จของกิจการทำและมีโอกาสฝึกฝนและปรับปรุงตนเอง ผู้สอนมีบทบาทในการแนะนำชี้แนวทาง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และวิธีการใหม่มาพัฒนากิจการจำลองของตนเองซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 37 อ้างอิงมาจากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2539) ที่เสนอแนะว่า วิธีการสอนแบบโครงการ เป็นการสอนที่ช่วยฝึกทักษะการจัดการ เพราะนักเรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม มีการแบ่ง

หน้าที่กันรับผิดชอบ และร่วมกันปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี วัฒนานิมีตกุล (2532, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการความเป็นผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอนแบบโครงการ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์วิชาสังคมศึกษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมความเป็นผู้นำของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและพบว่าทั้งสองกลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเป็นผู้นำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ สามารถ สุขาวงษ์ (2537, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอนแบบโครงการโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสามารถด้านการจัดการของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก ที่เป็นดังนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นการนำเอากิจกรรมบริษัทจำลองมาเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งต้องใช้ทักษะการจัดการ เช่น การวางแผน การเขียนโครงการ การจัดองค์การ การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็ง โอกาส อุปสรรค ความเป็นไปได้ของธุรกิจจำลอง การออกแบบ การส่งเสริมการขาย การดำเนินงานตามกระบวนการที่วางไว้ การแก้ไขอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น การปรับปรุงงานให้บรรลุเป้าหมาย การนำเสนอผลการดำเนินงาน การสรุปผลการดำเนินงานซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องต้องมีการประสานงาน การจัดการให้การทำงานดำเนินไปได้อย่าง

ราบรื่นซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการบริหารจัดการในที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ วิจิตรา การกลาง (2543, หน้า 5) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านทักษะการจัดการของเด็กไทย ได้พบว่า 1. ทักษะการจัดการ เป็นกระบวนการการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การปฏิบัติการวางแผนดำเนินงานในด้านทำกิจกรรมต่างๆ ตามหน้าที่ของตนด้วยความคิดผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า เด็กไทยระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายมีคุณลักษณะไม่แตกต่างกัน สร้างสรรค์ที่ดีกว่าเดิมได้อย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพและประหยัด รวมทั้งการจัดข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเลือกให้ทรัพยากรบุคคล เงิน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนควบคุมติดตามและประเมินผล ให้การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมใน ความรับผิดชอบ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2. องค์ประกอบของคุณลักษณะเด็กไทยที่มีทักษะการจัดการที่ดี ได้แก่ การมีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้จักหน้าที่ มีวินัย และมีความรับผิดชอบ 3. ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า เด็กไทยมีทักษะการจัดการที่ดีในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย 4. ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เด็กไทยดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านบริบทสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เป็นทั้งผู้นำ และผู้ตาม เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานและพบเรื่องแปลกใหม่ 2) ปัจจัยด้านกระบวนการ ได้แก่ ข้อมูล สื่อ อุปกรณ์การเรียนที่สามารถจะดำเนินการวางแผนดำเนินโครงการต่างๆ ได้ 3) ปัจจัยด้านผลผลิต ได้แก่ การจัดผลผลิตสื่อต่างๆ ที่ตนปรารถนาได้สำเร็จ เด็กมีเพื่อนร่วมทีมที่ดี และมีสื่อที่ส่งเสริมการค้นคว้า 5. ปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กขาดทักษะการจัดการที่ดี คือ ครูไม่ได้สอนให้เด็กได้ฝึกการวิเคราะห์ และไม่เน้นฝึกให้เด็กรู้จักใช้ทักษะทางด้านการจัดการ แต่เน้นการสอนบรรยาย 6. ทางโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องของทางการศึกษาจะต้องเพิ่มเติมเพื่อให้เด็กได้มีการพัฒนาทักษะทางด้านการจัดการ คือ เน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพิ่มทักษะการจัดการลงในทุกรายวิชา และให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้การวิเคราะห์ เป็นการวิจัยที่เปิดกว้าง ไม่เน้นที่รายวิชาใดวิชาหนึ่ง แต่เป็นการวิจัยทักษะทางการเรียนรู้ คือ ทักษะการจัดการ ที่เด็กสามารถนำทักษะนี้ มาต่อยอด

ในการเรียนรู้ได้ทุกรายวิชา และยังส่งผลต่อไปในอนาคตด้วย ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดั้มากที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่า

4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความท้าทายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่และภาพความสำเร็จของงานมีความชัดเจนสัมผัสได้ กระบวนการทำงานมีการทำงานเป็นกลุ่มทำให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนละสายพฤติกรรม มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมีรายได้จากการเรียนและมีโอกาสช่วยสังคมทำให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะ นักเรียนมีกำลังใจและเกิดแรงบันดาลใจที่จะทำงานขึ้นต่อไปให้สำเร็จตลอดจนมองเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ได้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของเพ็ญนิ บุญรักษา (2552, หน้า 151) ที่กล่าวว่า การที่เด็กได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนและครูทำให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจที่จะเรียนรู้จะช่วยเสริมสร้างความรู้สึที่ดีในการเรียนรู้ในการเรียนรู้ ชื่นชมในสิ่งที่ได้เรียนรู้สอดคล้องกับคำกล่าวของ อรรถัย มูลคำ (2542, หน้า 149) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะชอบการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกล้าคิดกล้าทำ มีโอกาสแสดงออกซึ่งความรู้สึนึกคิดของตนเองต่อสาธารณะชนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนทั้งนี้เพราะผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540, หน้า 144) ที่กล่าวว่าครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้นี้ต้องการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ สื่อ อุปกรณ์และการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน การสอนที่เอื้อต่อความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4.2 ครูมีการเสริมแรงและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างความ

พึงพอใจให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนโดยการเสริมแรงทางบวกจะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการเสริมแรงทางลบดังที่ดาวีส์ (Davies, 1991, p. 261 อ้างถึงใน อ่อนศรี ไชยจันทร์, 2549, หน้า 72) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้สึกซึ่งกันจะช่วยเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีในการเรียนรู้ขึ้นชมในสิ่งที่ได้เรียนรู้สอดคล้องกับยุพิน พิพิธกุล (2539, หน้า 200-202) ที่กล่าวว่า ผลทางด้านอารมณ์จิตใจจะทำให้ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี มีความสนใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะนักเรียนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จและไม่ต้องแข่งขันกับนักเรียนคนอื่น ๆ (พินิจ ศรีจันทร์ดี, 2530, หน้า 24 อ้างถึงใน อนิษฐา ชุ่มชัย, 2551, หน้า 98) กล่าวไว้ว่า เทคนิคการจูงใจคือพยายามทำให้นักเรียนสนุกสนาน การพยายามทำให้เกิดความสำเร็จไม่ให้เกิดล้มเหลวในขณะเดียวกันการเสริมแรงจะทำให้ผู้ได้รับมองเห็นคุณค่าของตนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองผู้วิจัยได้สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนโดยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความท้าทาย สนุกสนาน ได้สาระได้ผลงานที่เป็นประโยชน์เกิดรายได้ระหว่างเรียน นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขมีความหมาย ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่าการเรียนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็นบริหารจัดการเป็น มีความคิดสร้างสรรค์ ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบ ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองตามแผนที่วางไว้สามารถปรับปรุงแก้ปัญหาในการทำงานได้ โดยเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มที่โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนแต่ละคนจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ดีขึ้นทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการจัดการ ความพึงพอใจ ความรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีความสามารถในการบริหารจัดการสูงขึ้น ดังนั้นจึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นๆ ให้มากขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทุกรายวิชาและระดับชั้นอื่นๆ โดยครูผู้สอนสามารถปรับปรุงเอกสารใบงาน ใบความรู้ และแบบทดสอบให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและเนื้อหาที่เรียน

1.3 ควรนำผลงานดีเด่นในรายวิชาต่างๆ มาให้นักเรียนสร้างเป็นผลิตภัณฑ์แล้วทำกิจกรรมบริษัทจำลองเพื่อให้เกิดกระบวนการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การผลิตและจำหน่ายซึ่งจะก่อให้เกิดทักษะการจัดการและรายได้ระหว่างเรียนได้

1.4 กิจกรรมบริษัทจำลองเป็นกิจกรรมที่เกิดรายได้ซึ่งรายได้ที่เกิดขึ้นควรจัดสรรสำหรับกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ด้วยเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเกิดมีจิตสาธารณะด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยผลของวิธีการเรียนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีและพัฒนาการด้านคุณสมบัติของนักเรียนในด้านอื่นๆ เช่น พัฒนาการด้านทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การพัฒนาบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ พัฒนาการด้านการมีจิตสาธารณะและพัฒนาการด้านความรักในการงานอาชีพ เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการเรียนแบบโครงการในรูปแบบบริษัทจำลองกับรูปแบบการเรียนอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะด้านการจัดการของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544* กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2551). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2553). *แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550–2553*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร